

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 AUGUSZTUS 15. * 22. (3063.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

A Szent Jobb 1927-ben

Hol vagy István király?
Téged magyar kíván...

Ára 50 fillér.

A rassai sötét erdőben

A rassai sötét erdőben

Távozni látták Bárczy vezért.

Hosszú mézesmadzag volt a kezében,

Ime, ez ügyből mindenki ért:

Az Egységspárt keblére tért.

Almássy állít négy alabárdost:

„Új tag az ajtón ha jönne még.

Szigorúan elrendelem már most,

Ne engedjék be, bármily derék,

A létszám itt már épp elég.”

— Hátha maga Rassay jönne,

Avagy Rothenstein, a Mór,

A szélsőbalnak e gyöngye...?

„Számukra sincs itt semmi főr,

Szűnjön a belépési kór!”

S hogy tanulság is legyen, ezér'

Lezárjuk dalunkat e ténnyel:

Egyszer volt egy vezér,

Ki úgy játszott seregével,

Mint macska szokott az egérrel.

A példa ragadás...

(Mit várhatunk még a Sacco-Vanzetti-eset után)

I. Génában egy rablógyilkost halálra ítélték. Minthogy Mussolini nem adott neki kegyelmet, Budapestén a Rombach utcában Spitz Izsak felpofozta Flach Jakabot. Magyarország vidéki városaiból viharos pofozásokat jelentenek. Lipéséből jelentik, hogy a génuai eset hatása alatt egy ékszerüzletet kifosztottak. Hamburgban pedig két megszóktetett családanyát büntetésből visszavitték a férjeiknek.

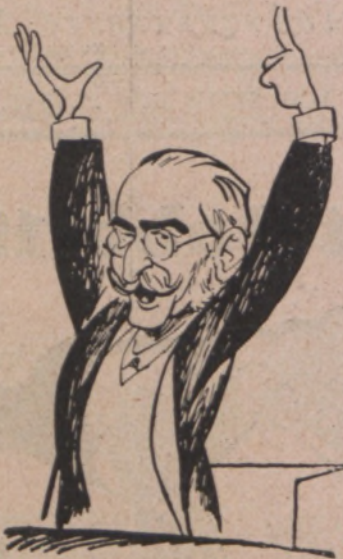
II. Münchenben jogerősen tíz évi fegyházra ítélték egy sikkasztó bankigazgatót. Ennek következtében több autó összeütközött a bécs-trieszti vonalon és egy vilnai fiatalember megmérgezte az anyósát. A további fejlemények elé reszkető idegességgel néz a felzaklatott viláközvélemény.

III. Lisszabonban letartóztattak egy veszedelmes házasságszédelőt. Miután a bíróság nem rendelte el a szabadonbocsátást, a lyoni selyemgyárak női munkásai marólúggal leöntötték a selyemfiukat, Winnipegben pedig egy fogteccnikus minden páciensének kiszedte a jó fogait. A lisszaboni ügy még nagy megápetéseket tartogat.

IV. Bécsben előlítottak egy runkást, aki a villamoson több elegánsan öltözött nő ruháját összevagdosta. Alig, hogy szétvitte a rádió a hírt Csaszlauban egy motociklista behajtott egy porcellánuziet kirakatába, Nankingban egy matróz géppuskát állított fel a legforgalmasabb úton, nalon és kizárólag forgalmiadóellenőroket puffantott le, míg Osloban több haldokló megrohanta a morguet és kiszabadította az odacipelt áldozatokat.

(Aki pedig ezek után azt merné állítani, hogy megbolontuunk, annak szives figyelmébe ajánljuk a Sacco-Vanzetti-eset hiteles hírlapi leírását.) —din

Jánossy Gábor bátyámuram a siófoki strandon

(A Borsszem Jankó mindentudósítójától.) Siófoknak az elmúlt vasárnap rendkívüli szenzációja volt: Jánossy Gábor, Celldömölk országosan népszerű képviselője megjelent a fürdőzők között, hogy — mint mondá — a kormány megbízásából a Balaton vizének folytonos apadását és a női idomok erkölcsrendészetbe ütköző dagadását tanulmányozza. A kitünő politikus a strandon összegyűlt hölgyek és urak előtt a következő nagyhatású beszédet mondotta:

— A tiszta erkölcs nevében jöttem ide, mely ha elvész, hazánk ledől és ortodox rabigába görbed. Önök csak a testüket tartják tisztán, bár az önök helyében én bizony nem tenném be a lábamat olyan vízbe, amely évről-évre visszahúzódik önöktől. Ezt önök persze nem veszik észre, mert idősebb korosztályú hölgyeik kiszorítják a vizet és önök abban az illúzióban élnek, hogy megdagadt a Balaton. Pedig csupán a hölgyeik terebélyesedtek el az utolsó nyár óta. Mint nagy költőnk mondja, önök, férfiak, kancsalul festett egekbe néznek, noha a festéket is, az eget is másutt látják,

viszont a nők kancsalitása veszedelmesen hasonlít a kancsaláshoz.

— Ne higgyék, hogy korom miatt vagyok felháborodva az itt tapasztalt erkölcsrendészeti aberrációkon. Amint a festészetben rafaelista vagyok és nem prerafaelista, úgy az életben sem vagyok prepotens. Köztem és az erkölcsös női nem között, hogy klaszikusunk szavával éljek, sohasem vala gát. De mit mondjak ennyi meztelenség láttán? Valóban megértem pénzügyi vezéremet, Bud Jánost, hogy nem akarja eltörölni a hús forgalmi adóját. A hölgyek itt vízben és szárazon olyan forgalmat csinálnak, hogy erről a húsadóról a pénzügyi egyensúly fölbillentése nélkül nem lehet lemondani. Csak a szerencsétlen férjektől nem tudom megvonni részvételemet, akik — anélkül, hogy élvezetük lett volna — viselik ezt a forgalmi adót.

— Azt állítják önök, hogy a nagy meleg elől menekülnek ide a vízbe. De én láttam párokat, akik úgy hűtik le magukat, hogy a vízben szorosan egymáshoz bújnak, akik kézzel-lábbal keresik a meleget. Vörösmarty jut ilyenkor eszembe, aki így szólt a merengő hölgyhöz: „Hova merült el szép zemed világa. Mi az, mit kétes távolban keres?” — azzal a különbséggel, hogy a merengő hölgyek ma nem kétes távolban, hanem határozott közelben keresik ábrándozásuk tárgyát. „Romlott kor, átkos nemzedék!” — kiált fel Madách, akinek lelki szemei előtt bizonyára a siófoki strand képe lebegett, mikor „Az ember tragédiája” római jelenetét írta.

— Vegyes benyomásokkal távozom innen. Mint családapa, iszonyattal láttam az elem feltárult Szodomát és Gonorrhát, de mint férfi, lecsillapított keblem lázongását, a költőre gondolva, aki mondá: „Húzd, ki tudja, meddig húzhatod, mikor lesz a botból nyútt vonó?” Ezzel az érzéssel távozom körükből, remélve, hogy a m. kir. csendőrség helybeli őrsé tudni fogja kötelelenségét. (m. j.)

Vass József jubileuma

Vass Józsefnek, aki most töltötte be minizterségének hetedik évét, Bethlen István miniszterelnök szívélyes hangú táviratban gratulált. A jubiláns állítólag az alábbi távirattal felelt:

„Remélem, a következő hét évben te fogsz engem helyettesíteni.”

Zuhany

— Maga igazán katonás leány, Juliska. Szeretne férfi lenni?

— Én igen. Hát maga, Gelb úr?

Iskolai egészségügy

— No, Izidorika, melyik fogakat kapja az ember legutoljára?

— A hamis fogakat.

— Mi az ott fent a magasban?

— A krumpji ára.

A jubiláns Vass József

— Mit gondolsz, Imre, a hét sovány esztendő van-e mögöttem, vagy a hét kövér?...

Gál Benő albumába

Addig jár az index-csináló Párizsba, míg indexre kerül.

Kis futballista a mellényzsebben

Passzolás. Elemi tudomány. Passzolni mindenkinek kell tudni. Aki ötnél nem passzol, az nem passzol a futballpályára.

Half. Magyarul fedezet. A fedezet a csatársort ellátja labdával, a védelmet támogatja. A csatársort fedezettel is elláthatja és a védelmet pénzzel is támogathatja.

Rúgás. Van kisebb és nagyobb, ú. n. bekkrúgás és van kirúgás a mulatóból, záróra után.

Kapus. Némelyiknek jobb kiejtése van, mint Csontos Gyulának.

Bekk. Van jobb-bekk, bal-bekk és Madarassy-Beck.

Szélső. Van bal-szélső, jobb-szélső és még jobb szélső.

Összekötő-csatár. Összeköti a kellest a hasznossal: hónapokig nem játszik, de a fizetést húzza, ezzel szemben a többi játékos öt húzza.

Hátvéd. Az a játékos, akire a tribrünön azt mondják: hát véd?

Fogel-gát. Ez az a gát, amit első-pőr az ár, t. i. a profiszövetségek által felajánlott ár.

EMLÉKTÁBLA

Kedves Borsszem Jankó! Egy humoristát felszólított egy könyvkiadó, írja meg az életrajzát néhány jellegzetes sorban. A humorista így kezdte: „Az a ház, amelyben születtem, már évtizedek óta meg van jelölve. Ez olvasható rajta: *Első Magyar Általános Biztosító Társaság.*”

A Gellért-fürdő előtt

— Ez Pest! Hullámfürdőt csinálnak és mingyárt másfél pengőt kérnek érte.

— Akkor mért Gellért-hullámfürdő ez, mért nem drágasági hullámfürdő?...

Nyeralásra készen

— Pompás színben vagy, édesem. Még sohase láttalak ilyen erősnek.

— Hja, kérlek, hogy győzném különben a nyeralás strapáját?

Jajji!

— Hogy hívják azokat az írókat, akik a Goncourt-díjra pályáznak?

— Na?

— Goncourensek.

Hegedűs Lóránt levelesládájából

Fuller kormányzó úr (Amerika). Ön kivégeztet két anarchistát és emiatt Párizsban egész csomó embernek beszakították a fejét. Figyelmeztetem, hogy ha legközelebb Franciaországban hoznak halálos ítéletet, üljön repülőgépre és siessen Párizsba. Mert akkor majd az ön államában szakítják be ártatlan emberek fejét. T. i. ma a nem-felelős egyének feleltetvénységének idejét éljük. Ezért vonják pl. feleltre a pengő-drágításért a kofákat, nem pedig Bud János pénzügyminisztert.

Feld Mátyás. Fogadja részvételem, de őszintén megvallom: nem értem, mért verte önt meg a Fedák Sári unokaöccse? Talán megnézte a darabját?

Raskó Baba művésznő (Budapest). Feltűnő helyen közölt cikket kegyedről egy komoly estilap, amelyből azt olvasom, hogy ilyen meg olyan művészi programja van a jövőre. Miúgyis mondom az amerikai, meg az angol Rotarvstáknak, hogy nem kell féltetni bennünket, amíg kulturfőlnnyel győzzük. Gratulálok művésznőnek, csak kérem, legyen szives értesíteni, ha legközelebb föllép. Oda is szeretnék egyszer elmenni.

Öngyilkos-jelölt. Figyelmeztetem, hogy amennyiben nem sikerül az ötödik emeletről való halálugrása, a második emeletnél nyakon csípi az adóellenőr és könyörtelenül behajtja magán a légiforgalmi adót.

Sportember. Hogy mit szólok Bárány hazánkfia kolosszális külföldi sportsikeréhez? Sajnos: odakint a Bárányok úsznak, de idebent a farkasok ordítják, hogy a bárányok föl-zavarják az ő ivóvizüket.

Eckhardt Tibor. Gratulálok az előlépéshez, hogy fajvédőből vagyonvédő lett. Ismerem képességeit és meg vagyok győződve róla, hogy az idegen vagyont jobban meg tudja védeni, mint a saját fajtáját. Ne engedje magát félrevezetni, ha a fiatal Szemere apósa azt találja mondani, hogy „faj van a vején”, mert akkor megint belekeveredik a fajkulumászába.

Héjjas Iván. Ön tiltakozik az ellen, hogy a képviselők számának apasztását követelem. Pardon, ne magyarázzon bele sajtóhibát az írásomba. Én apasztásról beszéltem.

Parvenük

Az ugorkafára felkapaszkodott vezérigazgató így szól a feleségéhez, aki merev arccal ül egy hangversenyteremben:

— Ugyan kérlek, ne vágj olyan arcot, mintha öt millióig se tudnál számlálni.

Információ

— Mondja csak, diszkrét ember a Teitelbaum?

— De még milyen! Egyszer adtam neki húsz pengőt kölcsön és azóta egy szót se szólt róla.

Seiffensteiner Salamon véleménye a heti drágasági ankétezésről

Ezen a héten a drágasági ankétról tudakoltuk Seiffensteiner Salamon bátyánk véleményét. Pipája hosszú szárát a homlokához bökte és így szólt:

— A Móni Einzig adósa volt a szabójának száz pengővel. A szabó inasa mindig üres kézzel jött vissza tőle.

Egyszer azt mondja neki az inas: „Kérem, Einzig úr, legalább azt mondja meg, mikor jöhetek a pénzért?” — A Móni felelt: „Hát, mondjuk, minden szombaton.” — Oszposz, így néz ki, hogy ezentúl minden héten egyszer drágasági ankétet tartanak.

A közélet doktorai

Eötvös Károly mesélte a koalíció idején.

Egy délvidéki községben erősen dúlt a tifusz. Az orvosnak nem volt többé nyugta. Éjjel-nappal hívták a betegekhez, de keresett is szépen. Történt aztán, hogy egy Vogel nevű ember felépült a tifusból és fölkereste a doktort.

— Mivel tartozom? — kérdezte.

— Harminc forinttal.

Vogel néz, néz. Aztán megszólal:

— Harminc forintot fizessek? Én? Vogel?

— Igenis, maga. Vogel.

— Na hallja, — mondja erre Vogel dühösen — nekem igazán tehetne engedményt, mert én hoztam a tifuszt a városba.

A vajda, miután egy kicsit hallgatott, lassan hozzátette:

— Ezért nem kívántam én olyan nagyon Fejérváryék megbüntetését. Elvégre is, mi, a közélet doktorai, tartozunk nekik némi engedménnyel, hiszen — ők hozták az országba a tifuszt...

A budai kirohanás

Pichler Győző egyszer sihederkorában többedmagával azon töprenkedett, hogy kellene a vacsoraügyet finanszírozni. Egész társasága a legkétségbeesettebb pénztelenségben szenvedett. Pichlernek mentő gondolata támadt.

— Fiúk, van-e hídpenzre valónk?

Az aprópénz összekerült és a kis társaság Pichler vezetése alatt elindult Budára. A Vízi város egyik ismert kurta korcsmájába tértek be. Barátságos fogadtatásban nem volt részük. Pichlerre meg különösen sarda szemmel nézett a korcsmáros, sőt holmi célzásokat is tett neki a legutóbbi látogatás rendezetlen pénzügyi viszonyairól.

— No, no, csak ne zúgolódjék, öregem! Ma kárpótoljuk. Minden pénzünket itt hagyjuk magánál.

Aztán körülülték a nagy, fehér asztalt és megkezdődött a rendelés. Mindenből sokat és a legjavát fogyasztották.

Pichler ismerte a korcsmáros gyanúját. Tudta, hogy bolondja a színeszetnek, a szavakatoknak. Felállt tehát és tósztozott. Először a korcsmárost éltette, kocintott vele, aztán oda-

invitálta az asztalhoz. A korcsmáros nagy élvezettel hallgatta a fiúk adomáit, a humoros felköszöntőket, de különösen a szavakatokat.

Éjfélkor a döntő jelenetre került a sor. A korcsmáros tiszteletére a társaság bemutatta „Szigetvár ostromát”. A darabot Pichler rendezte. Ő volt Zrinvi Miklós, a többiek pedig a szigetvári hősök. Az utasítás úgy szólt, hogy mindenki Pichlerhez tartsa magát. Zrinvi Miklós belefogott a nagy beszédbe. Megmagyarázta hősi vitézeinek, hogy a törökök körülfogták a várat és most már csak kirohánással menekülhetnek meg.

— És most készüljétek el bajtársaim a hősi halálra. Kövessetek!

Igy végződött a nagy szónoklat, amely után Zrinvi Miklós és a hős vitézek kirohantak az ostromolt várból és rohantak lóhalálban egészen a Lánchídig.

Mi a panama?

Nemrégiben találkoztam Vámbéry Ruzstem barátommal. Ez a kis párbeszéd folyt le közöttünk:

— Te könyvet írtál a panamáról? — kérdezem.

— Igen, — feleli.

— A könyv elején kifejtetted, hogy mi a panama, de nem tudod meghatározni. Hát miért nem kérdeztél meg engem?

— Talán te tudod?

— Hogyne tudnám!

— Hát mi a panama?

— Mindaz a disznóság, amit más csinál.

Máig is vallom, hogy ez az egyetlen helyes meghatározás.

Öreg nénlke a boltban

Kedves történet a régi jó világból. Egy Rákóczi úti üzletben öreg vidéki anyóka vásárolni akart.

— Egy kendőt vennék. De jó legyen ám!

— Nálunk csak jó van.

— Városban mindig becsapják a szegény falusi embert.

— Mi nem csapjuk be, lelken-nénikém.

Végre kiválaszt egyet a sokból.

— E' jó lenne, de mi az ára?

— Egy korona.

— Teremtő szentatyám! Máshol hatvan fillérért vettem.

— Odaadom magának nyolcvanért.

— Nem ér ez hatvanat se.

— Jól van, odaadom ötvenért. Most már a nénlke nagyon gyanakszik.

— Nem kell.

— Odaadom harmincért.

Az asszony rázza a fejét.

— Hát, tudja mit, galambom? Odaadom magának ingyen.

Az öregasszony gyanúsán nézi az üzletet.

— Ingyért? Hát jó, ingyért elfogadom.

Mikor aztán elteszi a kendőt és megy kifelé, az ajtónál megáll:

— De mondja az úr, csakugyan nem csalt meg?

Reb Menachem Ciceszbeiszter szörnyű átkozódásai

— *Ledjen veled szembe o Fuller kormányzó oreság elüzékeny és toljon tealád edj villamos széket!*

— *O Fedák Sári művésznőrül nyilatkozzál te és küszönje meg ezt neked másnap o Fedák Sárítul oz onokaöccse!*

— *Firtasd te o Fedák Sári életkorát és oz ledjen o te büntetésed, hódj minden este végig külljün neked nézni o Feld Matyítul o szindorobot!*

— *Kilenc jereked ledjen és mégis ledjen moszaj végighollgotni oz „egyke” ellen harcoló propaganda-dramát!*

— *Neked sak olejan meggyüzüdesed ledjen o fel-séged húségírül, mint omilejen pületikai meggyüzüdesé o Bárczy István oreságnak van!*

— *Élj te minden baj nélkül hatvan évig és oztán eccerre bolondulj meg és vedjél edj autót!*

ABBAZIA HOTEL RESIDENZ

Tulajdonos:

Erényi Béla gyógyszerész

Mintaszerű vezetés!
Elsőrendű ellátás!

Kérjen prospektust!

A gyöngéd férj

(Szin: a szalón. A bútorokon vázontakaró. Naftalinszag. A nyaralásra készülődés izgalma. A férj a fotelben egy kicsit fáradtan illeszti szemére monokliját. Az asszony éppen most gyújt rá a második cigarettára.)

Férj: Holnap ilyenkor a fumei gyorsvonat ablakából már látni fogja a tengert.

Feleség (sóhajt): A tengert... igen...

Férj: Amely nászutunk édes emlékével lesz tele. Ezelőtt tíz évvel. Anna...

Feleség: Hagyjuk az emlékeket.

Férj (egyre melegebben): A hálóköszünk, Anna, az első reggel és a kék nyár, mely ráhőkösölygött, hát lehet ezt elfelejteni? Anna, nézzen rám, Anna, hát lehet ezt elfelejteni?

Feleség (halkan): Kálmán...

Férj (közelebb húzódik): Lássá, ahogy most itt ülök magá mellett, ahogy most így megfogom a kezét...

Feleség (meghatódottan): Milyen gyöngéd.

Férj: Hát mondja, van még férj a világon, aki figyelmesebb?

Feleség: És van feleség, aki megértőbb nálam?

Férj (kezetesőket): Anna... (Ebben a pillanatban megszólal a telefon. Az asszony felugrik. Füléhez emeli a kagylót.)

Feleség: Halló, Olga, te vagy? Igen, holnap, a fumei gyorsral! A férjem már mindent rendbe hozott... Ráfér egy kis szalmaözvegység... olyan ideges mostanában... pedig még csak hároméves házások vagyunk... Képzeld, itt van Kálmán... az első férjem... virágcsokrot hozott, de milyen gyönyörűt... tudod, minden évben egyszer meglátogat esküvőnk évfordulóján... Ó, de milyen gyöngéd is tud lenni egy férj, aki már más asszonynak boldogtalan férje és hogy mennyire tudja méltányolni ezt egy asszony, aki már más férjnek boldogtalan felesége. D.

A vásárcsarnokban

— Hogy ez a tyúk?

— Hat pengő.

— Az drága.

— Miért nem az urát küldi ide a nagysága? Az biztosan nem alkudna ennyit egy tyúk miatt.

Változatosság

— Hallom, mostanában mindig a férjeddrel vagy.

— Igen, az embernek kell egy kis változatosság.

A nagy titok

— Mi van abban a zsákban? — kérdi a finác a paraszttól.

— Zab — súgja a paraszt.

— És miért mondja ezt súgva?

— Hogy a lovaim meg ne hallják.

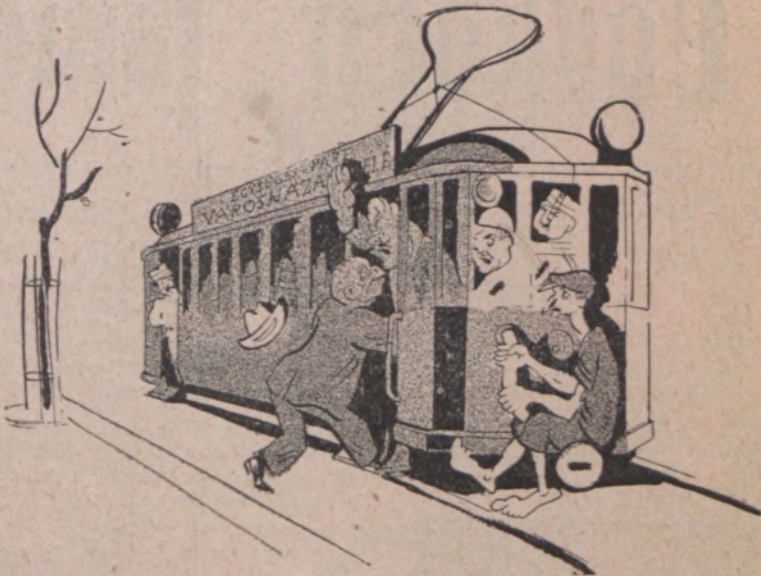
Udvariasan

— Régen meghalt a kedves férje?

— Két nappal az esküvő után.

— Na, akkor nem sokat szenvedett,

Politikai körforgalom

SOKORÓPÁTKAI: Mit kapaszkodik ide az úr?.. Hiszen már szuszogni se tudunk!..

A tableta-korszak

Mint méltóztatnak emlékezni, régen mondják a tudósok, hogy eljön az az idő, amikor az emberek nem ülnek félóraig az ebédnél, meg a vacsoránál, hanem egyszerűen bevesznek két-három vitamin-tablettát és ezzel jólaknak. Nem kell hozzá nagy fantázia, hogy a tableta-korszak csodáit már most érzékeljük. Ime:

A nagy bankár (— sajnos, a bankárokat nem tudták tablettával helyettesíteni és így egészben kellett bevenni őket —) beült autójába, két benzín-tablettát dobott a gépbe és hazarobogott palotájába. Este volt. Zsán, az inas, öt tablettát tett ura elé, aki azokat mohón lenyelte és egy perc múlva a jóllakottság kéjes érzésével vetette el magát a pamlagon.

— Zsán, szórakozni akarok. Adj egy színház-tablettát.

A bankár bevette a tablettát és ekkor különös dolog történt. Az előbb még élettől duzzadó férfiú elsápadt, kezei remegni kezdtek és fogvacogva mondta:

— Bevallom... bevallom...

Zsán rémülten rohant hozzá. A bankár egyre ezt hajtogatta:

— Bevallom... mindent bevallok...

Zsán kétségbeesve szaladt ki a tableta-kamrába. A harmadik polcon nyitva volt még az a doboz, amelyből az utolsó tablettát adta urának.

— Az ördögbe is, — kiáltott fel Zsán — a színház-tabletta helyett tévedésből a Markó-tablettát adtam be neki.

Csendélet

Feleség: Vajjon a férfiak mind olyan ostobák, mint te?

Férj: Dehogy! Vannak okosabbak is. Az agglégények,

SANYI PÁLYÁT VÁLASZT

TANÁR: Az a kérdés, mihez érez hajlamot a Sanyi gyerek?

FÉRJ: Számtanban gyöngé.

TANÁR: Pénzügyminiszter lesz.

FELESÉG: De az összeadást kitűnően érti.

TANÁR: Akkor inkább házasságközvetítőnek való.

FÉRJ: Nyugtalanul alszik. Még a párnát is kihúzza a feje alól.

TANÁR: Ügyvéd lesz.

FELESÉG: Néha össze-vissza beszél. Gorombáskodik. A legsértőbb szavakat használja.

TANÁR: Képviselőnek való.

FÉRJ: Repülőgépekért odavan. Egyetlen álma, hogy egyszer repüljön.

TANÁR: Akkor B-listás lesz.

(Ekkor lép be Sanyi. Elhallgatnak. Végre a fű töri meg a csendet.)

SANYI: Papa, azt mondat az ebédnél, hogy örülnél, ha pályát választanék magamnak. Hát én már választottam egyet.

FÉRJ: Csakugyan? Aztán mondd csak, édes fiam, melyik az a pálya, amelyikre te lépni akarsz?

SANYI: AZ MTK futballpálya.

TANÁR: A fiúnak tökéletesen igaza van. Végre is olyan mindegy, hogy milyen pályán kapja az ember a rúgást. DYMI

Az apa odafordul a fiatalemberhez, aki az utóbbi időben sokat forgolódik a lánya körül.

— Hallja, barátom, mondja meg röviden, mit akar maga tulajdonképpen a lányomtól, el akarja venni, vagy mi?

— Vagy mi! — felel hirtelen az ifjanc.

Egykoru fametsetek

A TÓTÁGASNAK NEMES VÁRASSÁBAN TÖRTÉNT IGAZ JELŐS DOLGOKRUL, MELYEKET AZ EGYKORÚ EGYÜGYŰ KRÓNIKÁK SZAVAI SZERÉNT AZ IGAZ ÉS HÍVSÉGES LELKEKNEK GYÖNYÖRŰSÉGÖKRE FÁBA METSZÉ ANNO DOMINI 1927 GEORGIUS BUDAY

Az időben pedig igen elsokasodot: vala a Népeknek járóhelyén a Szemét és a Piszok. Egyike ama bölts férfiaknak, akik Szeged várassának tornya alatt tanátskoztak vala, mondta ekkoron:

— Bizonyval nem jól van ez így.

És a Tanátsbéliek akkor mindannyian gondolkoznának, bár közgyűlések és egyéb sanyargattatások lévén, erre nem sok idejük jutott. Végezetül elröndöltetett, hogy vaskalitkák tétesse az utaknak mentében és rájok füstessék a Népek okulására:

„Hé, megállj! Ide szemétejj!” És sokan meggyarapodtanak a kalitkák tsinálása útján.

Bejövénék a jó Népek a „Tótágas”-

nak várassába és igen tsodálják a Tanátsnak az ő nagy Böltsességét. És szóltak egymáshoz:

— Avagy merjük-e a Szalonánának és a Dinnyének az ő héjját, a Disznó sajtját és egyéb hulladékját vetni eme szépséges alkotmányokba?

És mondák erre mások:

— A fenét! Vohna-é lelke kendnek a szemetek piszkát tenni eme remeklett kalitkába, mikoron azt már szép-apáink az út porába hajították?

És vevék az ő tarisznájukat és kiszórták vala annak szemétjét a tükörsima Aszfaltra, a kalitkák mellé.

A Szemét pedig nőttön-nőtt vala a kalitkák tövében és elárasztá az utakat. És lön ecker felhöknek szakadása és az Esső már mindent elöntött vala, miáltal az üressen álló kalitkába is jutott végre valami. És a zivatar elvonulván, összegyűlének a Tanátsbéliek és mondák:

— Avagy bölts dolog vala-e tőlünk eme kalitkák elhelyezése, mikor tsak

Esső pottyyan beléjük, amelynek elvezettetésére pedig drága kanálisokat építettünk vala, holottan a szemét továbbra is az utak mentén szemérmc: lenkedik!...

És hosszadalmas tanakodás után fölemelték vala az utaknak tisztaságára ügyelők számát. És így esék, hogy a „Tótágas” várassában végezetül több vala a szemétfelügyelő, mint a Szemét.

A jó diák

A kis Gyuri dicsekszik a mamájának:

— Ma csak hárman voltunk, akik meg tudtunk felelni a tanító úr kérdésére.

— Szóval te is köztük voltál. Na, ez szép. És mit kérdezett a tanító úr?

— Azt, hogy: ki törte be az ablakot?

A „Fészek“-ben

Két festő beszélget:

— Mit gondolsz, mi a különbség a magyar művészet és a német Kunst között?

— Na hallod! Festeni művészet, — eladni Kunst.

A párisi incidens után

Emigráns: Mondjon valami jó izgató beszédet, elvtárs!

Budapesti kiküldött: Mit frocliz, elvtárs? Ha éppen pofon akar ütni, megteheti. De hogy a pofonjáért még meg is erőltessem az agyamat!...

Önagyságának vakbélbántalmi voltak. Megoperálták. Operáció után ezt kérdezi a tanártól:

— És kérem, professzor úr, nem lesz majd feltünő a vágás helye?

— Az teljesen öntől függ, nagyságos asszony.

Finom pasas

— Maga megmentette az életemet. Mit kíván tőlem?

— Hát tessék adni ötven pengőt.

— Ennyire becsüli az életemet?... Maga szemtelen fráter, azonnal takarodjon innen!

Falusi iskolában

— Kovács Pali, mond meg nekem, hogy ha az apád elindul Kecskemétre és óránként öt kilométer utat tesz meg, a komátok meg háromnegyed órával később indul és hat kilométert gyalogol óránként, — hol fognak találkozni?

— Az első csárdában, tanító úr.

Kihez van szerencsém?

Szín: a strand. Kánikulai napfény szikrázik a homokon. Benn a vízben nyakig elmerülve ketten beszélgetnek. Az egyik fiatal. Markáns arcú, alig pelyhedző bajusszal. Dús, szőke haja gondosan elválasztva. A másik idősebb, kopasz és beretvált.)

Szőke: Csak azért kérdeztem, mert hallottam, hogy üres óráiban házasságközvetítéssel is foglalkozik.

Kopasz: Hát összehoztam már egy-néhány partit.

Szőke: De remélem, nem itt a vízben?

Kopasz: Sőt! Jegyezze meg, a házasságok ma nem az égben, hanem a vízben kötődnek. A formák itt sokkal feszebbek.

Szőke (naivul): A társadalmi formák?

Kopasz: No, nem egészen. Egyéb-ként megvan ennek is az előnye. Az a nő, aki a vízben ismerkedik, pláne, ha trikóban van, nem árul zsákban macskát. Bár, hogy őszinte legyek, én a zsákoknak mindig híve voltam.

Szőke: Miféle zsákoknak?

Kopasz: A pénzeszsákoknak. Akarja, hogy bemutassam?

Szőke: Semmiesetre sem itt a vízben. Ha már ráadom a fejem a házasságra, akarom, hogy kint legyek a vízből.

*

(Félórával később a strand kijáratánál. A kopasz már idegesen forgó-lódik. Dörzsöli a kezét. Előre örül a jó üzletnek. Végre egy férfi, aki nő-sülni akar. Ilyesmi nem minden bokorban terem. Egyszerre csak valaki megszólítja. Ijedten fordul a hang felé.)

Egy hölgy: Nem ismer meg?

Kopasz: Kihez van szerencsém? (Erősen nézi. Hirtelen dadogva:) De... de... azaz... hogyan...

Szőke (cigaretta-áru gyűjt): Lássuk azt a partit.

Kopasz: Bocsnat, kisasszony... én nem férjhez adni, én nősiteni akarom önt...

Szőke: Nősiteni? Hogyan?

Kopasz: A vízből csak a fejét látom és én azt hittem, férfيهz van szerencsém... (Elköszön.) Volt szerencsém...

E. M.

Lord ROTHERMERE

LONDON

És ha — Isten ments! — nemsikerül kolléga úr nemes akciója, tartja majd a hátát helyettünk?

MAGYAR UJSÁGÍRÓK

Építőmester és finác

KLEBELSBERG-ARCHIMEDES: Noli tangere!...

Gál Benő statisztikájából

... Az index-szám augusztusban nem mutat fel lényeges eltérést. Csak pofonban volt eggyel több, mint kellett volna.

Szegény démon!

A jósnő így szól látogatójához:

— A maga férjét egy idő óta mindenüvé egy démon követi.

— Szegény démon! — sóhajt az asszony.

— Hogyan, őt sajnálja?

— Már hogyné sajnálnám szegényt!... Az én uram ugyanis levélhordó.

A Sacco-ügy Budapesten

Komlós Sándor Andrassy úti divatüzletében így szól a vevő:

— Mit szól, Komlós úr, az amerikai Sacco-botrányokhoz?

— Mindig ellensége voltam az amerikai árunak. Az én zakkóimmal soha sincs baj.

PECH

— Hallom, Blau úr, milyen zivatar volt az anyósa temetésén.

— Hát mit szól hozzá? Egyszer van egy jó napom és azt is elrontja az eső.

ARANYKÖPÉSEK

A nők mosolyogva, a férfiak bosszankodva unatkoznak.

Az asszonyt túlfizetjük, a lányra ráfizetünk.

Férjével szemben a nő a jó szokásait hagyja el, szeretőjével szemben a rossz szokásait.

Karádi Emil

Olyan sürgős?

Kedves Borsszem Jankó! Az óbudai költőpagnak, Kiss Arnoldnak jelentették egyszer korán reggel, hogy egy úr sürgősen akar beszélni vele. A fő-rabbi kisiet és megkérdezi, mit akar.

— A kitérésemet akarom bejelenteni, — feleli.

— Hány esztendő ön?

— Ötvenkettő, — siet a válasszal a renegát, abban a föltevésben, hogy ez a kérdés már a bejelentés aktusához tartozik.

— Nos, ha ön ötvenkét évig zsidó tudott lenni, várhatott volna még egy félóráig.

— Ezentúl, ha akarsz telefonálni nekem, új számom van: 92 — WC.

— Mi az, hogy WC?

— Hát mégis csak másképp hangzik így, mintha azt mondanám, hogy: két nulla.

Kedves Borsszem Jankó!

Bemegy egy nagyhangú gazda a falusi suszter műhelyébe és „kedélyesen” mondja neki:

— Hej, de szeretnék a maga vas-tag bőréből cipőtalpat csináltatni magamnak!

— Azt ne tegye, gazduram, — feleli a suszter, — mert még azt mondanák, hogy több esze van a cipője talpában, mint a fejében.

Előrelátás

A klubszolga odaszól a klubtaghoz, aki nemrégiben nősült.

— Nagyságos uram, felvegyem önt a listára?

— Miféle listára?

— Arra, amelyen azok a klubtagok szerepelnek, akik nincsenek itt a feleségeik számára.

Autót akar a feleségem

Egy férjbarátom beszéli:

Hónapok óta a legbonyolultabb vitában állok a feleségemmel. Hallgasd meg.

A feleségem mindenáron autót akar. Én minden áron nem akarok. Sőt: semmi áron sem akarok. Előző-kény ember vagyok, tehát először a feleségem érveit ismertetem. Szerinte szükségünk van autóra, mert

1. nekem nagyon sok dologom van és a villamoson való utazással sok időt vesztek, — idő egyenlő lé én pénzzel: alaposan ráfizetek erre a villamospassziómra;

2. neki nagyon sok apró bevásárolni valója van és kénytelen autótaxiba ülni, na és mért legyen abból haszna az autótaxivállalatnak, ha ő tüt, gombot, pamutot, krepdesint, szalagot, csattot, parfümöt, rúzsot, púdert vásárol be, amiken elég, ha a kereskedő keres;

3. vaevünk már olyan valakik, hogy a reputációnk megköveteli az autótartást. ezzel nőni fog a hitelünk is;

4. ha autónk van, nem kell nyaralni menni, mert egyszerűen felülünk az autóra és oda megyünk. ahova akarunk, de esténként legalább is elmehetünk valamelyik budai vagy környékbeli vendéglőbe vacsorázni;

5. az autózás erősítéses sport, tehát a kis Jani fiúknak nagyon jól fog tenni;

6. a Prahleréknek is van autójuk, ezt nem lehet túrni és

7. a Tajtiéknak nincs autójuk és meg fognak pukkadni, hogy nekünk van.

Most következem én. Ezzel szemben így érveltem:

1. az igaz, hogy sok dologom van, de kényelmesen el tudom intézni villamoson és gyalog, míg ha autót tartok, minden keresetem rámegy;

2. eddig nem tudtam, hogy a feleségem két pengő ötvenet költ autótaxira, ha húsz fillérért tüt vásárol, de most, hogy tudom, szépen megkérem, legyen szives és intézze el egy nap alatt az egyheti bevásárlásait (mire nőm közbevágott, hogy „mt gondolsz, majd egész héten lustálkodni fogok!?”);

3. mihelyt látják, hogy autóm van, rögtön fölemelik *pro primo*: a házberemet, *pro secundo*: az adómat, *pro*

tertio: dupla borrávalót és kapupénzt és vícepénzt és levélhordó- és gázszámlakézbécsitő- és klubtagdíj-behajtó- és adóvégrehajtó-baksist kell, hogy fizessek;

4. ha autónk van, mondjuk, hogy csakugyan nem megyünk nyaralni, ami fejenként (egy fejet számítva, mert az én fejem még nem érte meg, hogy nyaraljak, mióta nő vagyok) ezer pengő, ellenben a feleségem nem hagy majd nyugton, mondván: látod, olyan smucig vagy, hogy még csak nyaralni se küldsz, hát legalább kocsikázzunk le Siófokra, aztán a Tatrába, aztán Abbáziába és így tovább, minden héten valahova, ami — a budai vacsorákat is ideszámítva — egy nyári szezonban kétezer pengőből se futja, nem számítva a benzinfogyasztást, a gumi- és a szájkoptatást amely utóbbi nőm részéről fenyeget-ne;

5. az autózás valóban erősítéses sport, mert — mint a napokbar közvétett hiteles statisztikából olvasom — az amerikai Egyesült Államokban az utolsó hét év alatt tízszer annyian estek autóbalesetek halálos áldozatául, mint ahány katonája esett el az Únióknak a világháborúban, tehát a kis Jani fiúknak jóvőjére nem a legszerecsesebb kilátás nyílna;

6. és 7. ezek a szempontok nem érdekelnek.

Nőm ellenérveit közül kiemelendőnek tartom a következőket:

— Te — mondotta — csak egyetlen komoly argumentumot tudtál felhozni ellenem. Ezzel is csak ijesztgetni akarsz. Hogy tudniillik olyan sokan hálnak meg autóbaleset mintt. Hát ez neveltséges! És ha te statisztikával jössz elő, akkor én is statisztikázok. Vedd tehát tudomásul, hogy az északamerikai Egyesült Államokban az utolsó két év alatt százszor annyian haltak meg olyan emberek, akik nem is autóztak, akik gyalog jártak. Ebből is láthatod, mennyivel alacsonyabb a halálzási percent az autózóknál, mint a gyalogosoknál.

Egy ideig elgondolkodtam ezen a fejbeütő adaton, most pedig kérdezem tőled, kedves barátom, mit találsz ki, hogy a feleségemet lebeszéljem arról, hogy — én autót vegyek neki.
Molnár Jenő

Hát nincs antiszemizmus?

— A primási szék és a Rombach ucca —

— Hallatlan! Hogy micsoda pehünk van! Egyszer üresedik meg egy ilyen állás és pont most van numerus clausus.

A kis diszkrét

A völegény így szól menyasszonyához:

— Aztán ne felejtse el, szívem, hogy eljegyzésünket családi okok miatt egyelőre titokban kell tartani.

— Légy nyugodt, édesem — feleli a menyasszony, — én is ezzel a kikötéssel meséltem el a barátnőimnek.

— Ez a Szemere-házasság nem lehet valami kóser dolog.
— Miért?
— Tudod kérlek, amiben Eckhardt is benne van...!

Az első gondolat

— Ez a Kmetty nagyon megindítóan viselkedett a kiszabadulása napján.

— Igazán?

— Igen, rögtön megindított egy sajtópört Rákosi Jenő ellen.

Aforizmák a tribünön

A futballmeccs olyan, mint a házasság: csendesen indul és a végén úgy kell őket elválasztani egymástól.

A futballista olyan, mint egy szuster: fejel és talpal.

A vízipólo-meccs vége olyan, mint egy nagy öröm: mindenki kint van a vízből.

Meccs közben

A Hungária turnéján történt. Az egyik meccsen a bíró figyelmezteti Opatát, mert szabálytalanul támadta a kapust. Egy perc múlva Opat megint támadja a kapust, mire a bíró rászól:

— Már megint itt áll?

Mire Opat dühbe jön:

— Hogy mer engem tegezni?

Párizsi

szalón-modelltanulmányok

pompás fénykép-kivitelben, érdekes művészi jelenetek

17 pengő beküldése mellett kaphatók:

CLÉMENT & Co, PARIS, 1, RUE DE L'AQUEDUC 70

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

RÖVID párbeszéd a Városligetben:

— Te, kinek van nagyobb sikere? Fedáknak Budán, vagy Feld Matyinak itt a ligetben?

— Ujjé! Fedák úgy veri Matyit, ahogy akarja!

FELD Matyi találkozik Roboz Imrével, akinek egyszer szintén nézeteltérései voltak az „istení dívával” és így szól neki:

— Gratulálok, direktor úr!

— Mihez?

— Maga még egy veretlen direktor.

A NEMZETI Színház kapui Szent István napjára kinyílnak.

— Mit akar Hevesi ebben a szörnyű melegben? — kérdezi a színház egyik tagja.

— A Szent Jobb segítségével akarja helyrehozni azt, amit a saját szent baljával elrontott.

BEÖTHY László a jövő szezonban egy-két operettel is kirúkkol. Az operettszínházak vezetői izgatottan várják a premiért, mert ők is szeretnék már végre tudni, milyennek kell lenni egy kifogástalan operetteloadátnak.

A JÓ CÉGÉR

— A Károly körúton van egy pincekabaréhelyiség, amelyet tűzrendészeti okokból nem akartak engedélyezni.

— Na és?

— Bosszant a dolog. Olyan jó nevet tudtam volna neki adni: „Orfeum az alvilágban“.

A „Fészek“-ben

Két író beszél:

— Az új drámám hőséneke valahogyan meg kell halni. Milyen halálnemet ajánlanál?

— Halvaszületést, öregem.

Ziccer-dal

Billiárdban, amint tudjuk,
Szabályok is vannak,
S ezek dákiói szigorral
Mindig betartatnak.

Három golyó, ha együtt van,
Nagyszerű az állás,
Remélem, hogy e tippemért
Sok B-listás hálás.

A dákióra krétát kenek,
Am, ha társad örül,
Biztos lehets benne, hogy baj
Van a kréta körül.

Karambolról írtam én most,
Amde úgy gondolom,
Szerkesztőmmel a versemért
Nem lesz karambolom...

KT.

AZ ANDRÁSSY úti színház Wertheimer-kasszája két új értékkel gazdagodott: Barabás Loránttal és Faragó Ödönnel. Barabás sokáig színikritikus volt, Faragó pedig színikazgató. Erre való tekintettel szerződésileg kötelezték magukat, hogy jó viszonyban lesznek egymással.

CYRANOT játszotta végig Csontos Gyula a pesti rádión. Az egyik előfizető ezt a kritikát mondta:

— Nagyon szép volt, csak kár, hogy kicsi az orra ehhez a szerephez.

SARKADI Aladártól, a nappali jókedvű kitünő komikustól a napokban levelet kapott szerkesztőnk. Az aláírás, stílszerűen a kánikulához és Sarkadihoz, ez volt: „Hőséges barát.”

PLETYKA. Kertész Dezső, a színpadpatikus szerelmes-színész, állítólag transzba esett és egy transzvaáli primadonnát vesz el feleségül.

NÉGY primadonna játszik majd felváltva a Király Színházban. Könyvnyű Lázár Ödönnel! Ő már régen kopasz.

Az egyke-dráma hatása

A Nemzeti Színház tagjai turnét tartottak, amelyen egy derék orvos egyke-ellenes színdarabját adták elő. Az egyik dunántúli városkában megkérdezte valaki az előadást követő napon az egyik menyecskét:

— No, aztán jó volt a darab, lelkelem?

— Hát ami azt illeti, a színházban nem sokat értettem belőle, de odahaza aztán rájöttem, hogy egészen jó dolog.

— ...és mindig 9-kor reggelizünk.
— Igenis, nagysága. De ha még nem lennék ébren, csak tessék nyugodtan megkezdni.

A Borsszem Jankó üzenetei

A Borsszem Jankó jelen számát augusztus 12-én, pénteken zártuk le. — Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére (VI, Mozzár u. 9.) küldendők.

Pesti diák: Volt maga más is, fut jobbat is, mást is... és fog is még írni. — Szfinksz: Csak vígan előrel! — P-j.: A formát ránk bízhatja. Csak mindig a mostanihoz hasonló elmésséggel bélelje ki. — H. E.: A Rct-hermere-akcióról sokkal pregnansabb rajzok jelentek meg a B. J.-ban, bár az öné sem nélküli az elmésséget. Az adoma túlon túl ismert. Mindamlett szívesen látjuk a sikerültebb folytatást. — B-y I-n.: Csodáljuk, hogy ebben a kutya melegben határozta el magát a bátor lépésre. Hisz odabent az „Egységes”-ben olyan nagy a tolongás, hogy majd megfőnek az emberek. Vagy Excellenciát nem bálná, ha Bethlen egészen puhá polgármesterré főzn? — D. Ö.: Nem is olyan lehetetlen a dolog, bár nem vagyunk egészen biztosak benne, mert a kettős öngyilkosság terén kevés tapasztalatunk van. A „csodabogár” mértékét nem üti meg. — Matyi: Van már csattanója az új darabjához?

KÉPREJTVÉNY

Megfejtése a Borsszem Jankó jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A Borsszem Jankó múlt számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „Diplomáciai viszony”. A megfejtők közül Puskás Gyula (Budapest VII, Dob ucca 106.) kap jutalmat.

Hölgyek jelszava:

Legjobban vásárolhatunk

KLEIN ANTAL

divatruházában

Király ucca 53
Akácia u. sarok

I. István-napi vásár

Pesti kereskedő: Végre!... Kuncsaftok!...

A Borsszem Jankó levelesládájából

I. Panasz

Kedves Borsszem Jankó! Folyton azt hallom, hogy kevés a főváros által épített bérház és hogy azokban sem lehet valami jól lakni, amelvek már feléültek. Nyugtasson meg! *Liber Endre.*

II. Válasz

Kedves Liber! Amit Önök építenek, az nem kevés. Az már sok! Ami pedig azt illeti, hogy nem lehet jól lakni az Önök házaiban, ezt a magunk részéről szintén megcáfoljuk. Mi már kezdünk jól lakni — velük. *Borsszem Jankó.*

Pesti szalmaözeveg

Két jóbarát beszélget.

— Hol vacsorázol ma este?

— Még nem tudom. De a hálóingemet, meg a fogkefémeket magammal hoztam.

Csak tömören,

vagy: tartózkodjunk a fölösleges részletektől

— A Borsszem Jankó újságró-akadémiájáról —

*Így jár, aki autón jár. Szamek Egon bankigazgató ma délben nagy túra-autójába ült. Dr. Hevesi Simon főrabbi mondta a megindító gyászbeszédet.

*Így jár, aki gyalog jár. Brozoga Péter tegnap át akart menni a Rákóczi úton. Öt árva siratja.

*Ballépés. Senki János fővárosi adófőtiszt ballábbal szállt föl a robogó villamosra. A városházán megindult a korteskedés a megüresedett állás betöltése körül.

*Csődügy. Dr. Hazerffi Aladár ügyvédi irodát nyitott. A Markóiban egyre azt hangoztatja, hogy ártatlan.

*Termelés. Bugucza István kecskeméti baracktermelő a fővárosba két vagon gyümölcsöt szállított. Négy kofát letartóztattak.

*Építkezés. A fővárosi tanács elhatározta, hogy benzinerőre berendezett túrógéparat épít. A belügyminiszter megindította a vizsgálatot a hiteltűlépés dolgaiban.

*Nyaralás. Blitz Jakabné négyhetei üdülésre Vichybe utazott. Blitz Jakabot dr. Kriminál István védi.

*Politika. Dr. Elszánth Iván ellenzéki programmal képviselőjelöltnek lépett föl. Csödötmegegondnokul dr. Polgáry ügyvédet rendelték ki.

A Borsszem Jankó legközelebbi száma augusztus 26-án jelenik meg.

II. István-napi vásár

Vidéki menyecskék: Tessék venni szép házi varrottast...

Felelős szerkesztő és kiadó:
MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:
GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VI, Mozsár u. 9. Telefón: T. 233—24

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre 20 pengő — fillér
Félévre 10 pengő 50 fillér
Negyedévre 5 pengő 50 fillér

Nyomtatott:

Biró Miklós nyomdai műintézetében
VII, Rózsa ucca 25

MIHASZNA ANDRÁS

M. KIR. RENDŐR

a kánikulás posztolásról

Van itt ész, még ha félkilós sapkával akarja is kiszorítani a fejünkből ebbe a ménkü főróságba a főkapitány úr. Ott álltam teljes-tökéletös téli uniformisba a Népszínház előtt, csak úgy dült rám az égi tűz, de én még a sapkasimlit se billentöttem mög. a keztyűmet se gomboltam ki, — hadd lássa az idegönforgalom, hogy gazosnak való a hűvös, nem pesti rendőrnek. Mit neköm harmincyóc fokos meleg, ha a virtust köll mögmutatni! Hozzá vagyunk szokva az izzadáshoz. Izzasztott minket öleget török, osztrák, ántántos, mög a sok anármiska, komenista, cucilista. Mi a fenét jajgat hejettünk az a sok nasszajú újság, hogy így szögény rendőr, mög úgy szögény rendőr nem bírja a melegtöt. Bírom én jobban, mint zsidóember a felesége szekatúráját.

Hogy vászonruhába bujtassanak? Mi lössz akkor a tekintéllyel, akit a vastag szövetruha leplezentál? Tán még hogy meztelen kézzel dirigáljam a forgalmat? Hogy impónáljak akkor a cibilnépnek, mög hogy szödjem ráncba a sofórségöt? A végén majd

még a duplatalpú bakancsomat is lehúzzák az újságró-akadémiájáról — szívűsébül, hogy aztán világ csúfjára álljak a csirkászok, mög ögyéb gaztettvesök előtt! Mán pedig a tekintélvt nem hagyom, mer' ez hozzátartozik a hármás szentegységhez, akit az ésszel, mög az eréllyel alkot.

Nem is löhet nálunk olyan betvárul rázongani az amériakai anármiskák kivégzése miatt, mint töszöm Párizsmög Londonországba. Mi köze ahhoz a világ mindön szödött-vödött népinek, hogy kit tesséköl bele az amériakai kormányzóság a villamos székbe? Törvény—törvény még Amériakába is, pedig bolond törvényök löhetnek ott, ahol egy pohár jó bort se szabad lenyelni. De én lespektálok az ú törvényüket, mer' mögkívánom, hogy úk is lespektálják a miénket, amelyik azt mondja: szájakat befogni, kuss a szóllás- mög a sajtószabadságnak, illetve, hogy jogróndnek muszáj lönni.

.... Öreg vakom, kendnek nem való ebbe a cudar kánikulába posztónállni, most hűvös csak igazán a hűvös, azér hát mars befelé!

Rendkívül olcsó tengeri utazások

Triesztből Görög-, Török- és Spanyolországba

Augusztus 25-től szeptember 12-ig és október 15-től október 6-ig

STELLA D'ITALIA

kettőscsavarú óceánjáró luxusgőzessel.

Még néhány elsőrangú kajüt előjegyezhető:

Cosulich Line

Budapest, VII. kerület
Thököly út 2 és a képvisel etnél: VI, Váci ucca 29

CSALÁDI TRAGÉDIA

két jelenetben

I. JELENET

(Szín: Az előkelő szabónő szalónja, ahol a feleség egy krepp-zsorzszt és egy kreppdesin ruha közti választás dilemmájában kiönti szívéet a barát-nőjének.)

— Hát kérek, a férjemmel megint nem lehet bírni. Mindenáron nyaralni akar menni. Hiába jelentettem ki az ideén a leghatározottabban, hogy „na, fiam, ezen a nyáron nem megyünk sehova nyaralni”, ő valóságos dührohámot kapott erre, hogy hát „miért nem?” Azért nem — feleltem gyöngéden, — mert te nem vagy az az ember, mint a szomszédnőm ura, a Pollák, aki játszi könnyűséggel előteremtí az a vacak kis pénzt, ami egy nyaraláshoz kell. Erre felpattant, hogy azért is elmegyünk. „Inkább elmegyek sikkasztani” — fenyegetőzött. — Hát most tessék egy ilyen kíméletlen és makács emberrel élni! Mondhatom, kérek, rémes egy helyzet... (A beszélő itt most sóhajtva elhallgat és mert még most sem tud választani a krepp-zsorzszt és kreppdesin között, mindakettőt megveszi.)

II. JELENET

(Szín: Egy szürke hivatali helyiség. Idő: este 10 óra. A férj, aki túlórázás miatt van itt, görnyedve hajol a főkönyv fölé és megtörölve fáradtságától verejtékező homlokát, így szól a kollegájához):

... És most még közbejött az is, hogy a feleségem fejébe vette, hogy ha török-szakad, de nyaralni, azt muszáj. Ezt onnan tudom, hogy a napokban azon a gúnyos hangon, ahogy ő már szokta, így szólt: „Na, fiam, ezen a nyáron nem megyünk sehova nyaralni.” Nyeltem egyet, de azért még a lehető legnyugodtabb hangon megkérdeztem, hogy miért nem? Erre ő jön, hogy azért, mert nem vagyok olyan ember, mint a Pollák. A Pollák ott lakik mellettünk, a második emeleten és egy sikkasztó. Ez sejthető abból is, hogy ugyanolyan rongyos magántisztviselő, mint én, hárommillió fixszel és neki telik Abbaziára. Persze, hogy erre dühbe jöttem és azt mondtam, nahát, ha csak erről van szó, azért is elmegyünk nyaralni, majd sikkasztok én is. Te? — legyintett a feleségem azzal a megvető gesztussal, amellyel mintha azt mondta volna, hogy „te még ahhoz is ügyetlen vagy”. Azóta se nappalom, se éjjelem. De ő továbbra is kitart amellett, hogy nem megyünk nyaralni. Persze a végén, ha lecsuknak is, de mégis elmegyünk s ami a legszebb, úgy tűnik fel a dolog, mintha engem evett volna a fene Abbaziáért. Nem beszélve arról, ha nem lesz jó, vagy ha nyaralás után koplálni kell ezért a passzióért, akkor természetesen ezt fogja mondani: „Ja, fiam, te akartad mindenáron azt a vacak nyaralást!”

(Ebben a percben belép a főnök, a férj elhallgat és a főkönyvből bujva tovább gürööl.)

Hesz Ferenc

Seiffenstelner Salamon a Bárczy-esetről

Arra a hírre, hogy Bárczy István belépett az egységes pártba, megkérdeztük Seiffenstelner Salamint, mit szól ahhoz, hogy még egy ilyen súlyos szavú ember fogadkozásainak is csak ennyire lehet hinni. Illusztris munkatársunk így felelt:

— Erről eszembe jut a Besenstiel esete. Ez a Besenstiel mindig könnyen adta a legszebb ígéretek, de soha nem váltotta be őket. Egyszer a

Blaubitznak megígérte, hogy a száz pengő tartozását nyolc nap múlva biztosan megadja neki. Mikor látta, hogy a Blaublitz erősen kételkedik, önérzetesen vágta ki: „Jegyezze meg magának, hogy az én szavamnak súlya van!” — „Azt én el is hiszem, hogy a maga szavának súlya van, — felelt a Blablitz — éppen azért soha nem is tudta azt tartani”, — Cincconce az excellenc Bárczy oreság...

Samuka érdeklődik

— Mama, mi az angyal?
— Az angyal kisgyerek, aki repül.
— Hát akkor mért mondja a papa a nevelőkisasszonynak, hogy: angyal!
— Azt mondja? No, akkor az is repülni fog!

Akkor talán...

— Mondja, szerkesztő úr, csakugyan Vass József lesz a primás?
— Ami engem illet, én nagyon szeretném.
— Miért?
— Mert azt hiszem, mint primás, a háziurak nótáját fogja majd elhúzn...

Vége a nyárnak?

— Ha maga is elutazik, Micike, akkor ebben a paradicsomban már csak csupa kurtizán marad.

— Jöjjön maga is Budapestre és akkor együtt megnézhetjük az UFÁ-ban „A kurtizán halálát”-t, sőt még „Paradicsom”-ot is kap hozzá.

A bátor direktorok

SZÍNIGAZGATÓK: *Mi az?... Máguk már belemásztak?...*

SALAMON BÉLA: *Ne féljenek! Minket a közönség nem hagy vízben.*

A párisi pofon után

- Mondd kérlek, milyen ember egy olyan radikális szocialista?
- Olyan ember, aki pofont ad.
- Na és a mérsékelt szocialista?
- Az meg olyan, aki pofont kap.

A tihanyi visszhangnál

Én: Milyen hatással volt némely itthoni túlzó szocialista fejelágyára, hogy Párizsban pofonütötték a mérsékelt Gál Benót?

A visszhang: ... benőtt.

Az első hatás

- No és milyen hatása lesz annak, ha tényleg eltörlik a hús forgalmi adóját?
- Ahogy én a pestieket ismerem: két centivel megint több fog kilátszani a női térdekből.

Az a kutya kánikula

- Disznóság, mi van ezen a nyáron.
- Ugy-e, nagyon meleg van?
- Fenét! Mindenki a Balatonon van, nincs akitől kölcsön kérjek öt pengőt.

Szolíd pesti úrnök,

akik rúsozzák magukat, csakis

Triumph-cigarettát

vegyenek szájukba. Megtakarítják a drága szájpiposítót. A Triumph rózsaszínű vége kifogástalanul fest.

Lissabon idegenforgalmat csinál

Miniszterelnök: Ezredes úr, a pénzügyminiszter azt jelenti, hogy üres az államkassza.

Lopez: Nem csoda, hiszen a kutya se beszél rólunk. Évek óta egyetlen idegen se forog Portugáliában.

Miniszterelnök: A kormány nevében parancsolom tehát, hogy huszonnégy óra alatt csináljon forradalmat — a kormány eien. Majd megmutatjuk mind, hogy muszáj idejönni azoknak a rafinált idegeneknek!...

Pletyka

- Azt mondják, hogy Adélnak leánykorában ikrei voltak.
- Pletyka. Az ilyesminek csak a felét kell elhinni!